

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Menighedsraad.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 363.)

Sagen sattes til Forhandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Forslaget til Lov om Menighedsraad er i denne Samling fremsat i Landstinget i den Skikkelse, hvori Folketinget vedtog det ved tredje Behandling i Fjor, med Tilføjelse af 4 nye Paragraffer, der give Regler for, hvorledes et Menighedsraad kan rejse og faa afgjort en Sag vedrørende en Præsts mulige Fjernelse fra Embedet. Jeg skal da ikke omtale dette Lovforslags Hovedindhold, da det er det samme, som blev behandlet i Fjor her i Tinget, men kun med faa Ord omtale dels de nye Paragraffer, der ere komne til, dels de Ændringer, som Lovforslaget er undergaaet ved Behandlingen i det andet høje Ting.

Spørgsmaalet om at give Regler for, hvorledes et Menighedsraad kan rejse Spørgsmaalet om en Præsts Fjernelse fra Embedet, har været paa Dagsordenen i de kirkelige Forhandlinger herhjemme i rum Tid, og jeg kan udtale om de 4 Paragraffer, der ere optagne i Lovforslaget, at de give i en meget lempelig Form, synes jeg, en Adgang for Menigheden til ved Hjælp af Menighedsraadet at gøre sin Indflydelse gældende i den Henseende. De Regler, der opstilles, ere i Korthed følgende: Hvis et Menighedsraadsmedlem finder sig foranlediget til at rejse en saadan Sag, maa han forhandle med Præsten derom, og hvis dette ikke fører til noget Forlig, behandles Sagen i et Menighedsraads møde, hvor kun de valgte Medlemmer ere til Stede, og de bestemme ved simpel Stemmeret, om Sagen skal fremmes eller holdes tilbage. Der indsendes, hvis den skal fremmes, en Klage til Provsten, og i denne Klage maa der være klart og tydeligt gjort Rede for Anklagepunkterne, saa at man ikke er i Tvivl om, hvilket Grundlag Sagen rejses paa. Forslaget anviser saa endvidere Plads for Mægling fra Provstens eller Biskoppens Side, og hvis dette ikke frugter, indsendes Sagen til Ministeriet. Der kan saa af Biskoppen tænkes forskellige Indstillinger, om en Tilrettevisning eller om, at der paalægges vedkommende Præst at antage en præsteviet Medhjælper,

og hvis Ministeriet ikke er enigt med Biskoppen, kan Biskoppen altid forlange Sagen behandlet ved gejstlig Ret. Jeg maa gøre opmærksom paa, at det er Menighedsraadet, der rejser Sagen, altsaa Menigheden ved sine Repræsentanter, det er ikke Biskoppen, der rejser Sagen. Hvis Ministeriet saa afviser Sagen, kan den ikke rejses paa det samme Grundlag i de første 3 Aar, medmindre der vælges et nyt Menighedsraad. Et nyvalgt Menighedsraad kan altid forlange Sagen tagen op igen.

Endvidere er der Bestemmelse om, at naar en Præst afskediges paa Grund af Afvigelse fra Læren, kan det kun ske paa to Maader, enten ved Dom eller efter Biskoppens Indstilling, og jeg mener, at dette kan en Præst nok kræve som sin Ret, at enten er det ved Dom — selvfølgelig kan Sagen gaa gennem de forskellige Instanser til Højesteret —, at han faar sin Afskedigelse, eller ogsaa maa et kirkeligt Skøn ligge til Grund. Dommen kan tillægge Præsten Pension. Sker dette ikke, skal han have Ventepenge i 3 Aar, og Spørgsmaalet, om han skal have Pension eller ej, maa da afgøres ved særlig Lov eller paa Finansloven. Det er i Korthed Indholdet af disse nye Paragraffer. Jeg tilføjer, at den nuværende Ret, som ethvert enkelt Menighedsraadsmedlem har til at forsøge Sag rejst, eller den Ret, som Menigheden ved Adresser kan søge at gøre gældende under de nuværende Forhold, bevares selvfølgelig ogsaa for Fremtiden.

Med disse Tilføjelser blev altsaa det af Folketinget i Fjor vedtagne Forslag fremsat i Landstinget i Aar, og under Behandlingerne i det høje Landsting er der tilført Forslaget en Række Ændringer, hvoraf nogle ere rent formelle, og af de andre ere enkelte af en saadan Art, at jeg kan tiltræde dem, men der er en Række Ændringer, som jeg ikke kan tiltræde, saa at jeg ikke kan modtage Lovforslaget i dets nuværende Form. Disse Ændringer vedrøre Præsten som født Formand, vedrøre Anmeldelsesformen til den kirkelige Valgliste, vedrøre Spørgsmaalene i § 5 om Medlemsretten i Folkekirken, vedrøre den Form, som Erklæringen, der afgives af de valgte Menighedsraadsmedlemmer, skal have, og vedrøre endelig Menighedsrådet. Af helt nyt er der tilføjet: Forslaget om et kirkeligt Udvalg og Forslaget om et Tilskud til Præstelønninger.

Jeg finder paa nærværende Tidspunkt ingen Anledning til at gaa nøjere ind paa Enkelthederne i disse Ændringer, idet jeg